

כוח הבריאה

לכולנו יש שאיפות ודברים שאנחנו רוצים בכל מאודנו, השאלה היא איך אפשר לברוא אותם ולגרום להם להיווצר במציאות הקיימת.

האם זהו תהליך פנימי שקורה בתוכנו ואז מתבטא בעולם שמחוץ לנו? או שמא זהו משהו שנמצא בעולם ועלינו להסכים לקבלו פנימה, בתוכנו? מעטים הם המודעים לכוח הבריאה והמימוש הפנימי שלנו. כל שעלינו לעשות הוא לאפשר לו לפעול בתוכנו וללמוד להפעילו. חלק א'

מאת: איזבלה בן אהרן

בגיל 21 רציתי מאוד לנסוע לטייל עם החברות שלי בתאילנד. זה היה חצי שנה לאחר שחרורי מצה"ל, לאחר שבזאתי כל שקל מהמשכורת שהרווחתי, ולא היה לי חיסכון לטיול שכזה. כחודשיים לפני הטיול, מצאתי את עצמי מתכננת עם שתי חברותיי בהתלהבות ובהתרגשות את המסלול - לאן ניסע ומה נעשה. חודש לאחר מכן, ברגע שנכנסה המשכורת, קניתי כרטיס טיסה. לא ידעתי אם יהיה לי מספיק כסף לטייל והלכתי לקראת המטרה הזאת, בלי לדעת אילו צעדים יביאו אותי לשם, אבל איכשהו זה קרה, הדבר נברא. נסעתי לתאילנד עם חברותיי ועם מספיק כסף בכיסי כדי ליהנות מטיול מעשיר וחוויתי.

הצ'אקרות של הבריאה

כדי להבין מהו כוח הבריאה שלנו נלמד תחילה על מרכזי האנרגיה בגופנו

שמשפיעים עליו. הצ'אקרה של הגרון, וישודה, היא אנרגיה אוורירית בצבע כחול והמרכז שממנו האדם יוצא אל העולם. דרכה מתרחשת התקשורת של האדם עם הסביבה שלו ועם עצמו. גם היצירתיות מתקיימת שם. היצירה יוצאת "החוצה" דרך הגרון, ומתחילה את מסלולה מסודיסטנה, היא הצ'אקרה השנייה, צ'אקרת המין, המקום שבו מתקיימים היצרים. היצר עולה מעלה בצינור הצ'אקרות, מתרחב לבריאה ונולדת יצירה שמתממשת דרך צ'אקרת הגרון. גם בתחום הפסיכותרפיה הגופנית יש משמעות חשובה לסגמנט הגרון, שנקרא "מרכז תקשורת" ולו שני תפקידים משמעותיים - קשר מודע עם הזהות העצמית שלי ועם האחרים בתוכי ותקשורת עם עצמי ועם האחרים סביבי. תפקידו האנרגטי המהותי של הגרון הוא לאפשר אינטימיות ומודעות כלפי מי שאנחנו, להעלות את איכות הקשר

שלנו עם עצמנו לרמה גבוהה יותר, רוחנית ורגשית. בתוך כך, עולה גם המודעות אל האחרים סביבנו - יחסינו איתם והתקשורת עמם. עומס רב של גירויים ומסרים עלול ליצור הצפה, ובעקבותיה חסימה של הזרימה. חסימה זו תיצור ברמה הרגשית בלבול וקונפליקטים, וברמה הפיזית - כאב ומתח. עומס מתמשך ייצור מצב כרוני שבו הגמישות נהפכת לנוקשות, התנועה קופאת ועמה גם הזרימה הרגשית שאמורה לעבור בגרון. האפשרות לפתח קול פנימי מודע ותקשורת פנימית וחיצונית טובה כרוכה ביכולת להרפות שליטה, לקבל את כל ההיבטים הגופניים והנפשיים ולאפשר להם ביטוי ומעבר מעלה ומטה, דרך מרכז התקשורת הצווארי. יש קשר אנרגטי הדוק בין צ'אקרת הגרון לצ'אקרת המין. האנרגיה של צ'אקרת המין היא בצבע כתום והעיקרון המפעיל

A person stands in the center of a vast, undulating sea of golden-yellow clouds. The sky above is dark and filled with numerous small, bright stars. The overall atmosphere is ethereal and contemplative.

י': "בספר הזוהר כתוב שאלוהים ברא את העולם כדי שישמעו ממנו, שיכירו אותו. כמו כן, המושג 'דירה בתחתונים' מבטא את המקום שבו אלוהים יכול להסתתר בעולם הגשמי. אולי הדבר הכי חשוב הוא שאלוהים ברא את העולם כי הוא רצה בתכלית של הטוב, להיטיב. לא טוב לו להיות לבד, ולכן הוא ברא מציאות שיוכל להיטיב עמה"

תרגיל לשחרור הגרון

תרגיל של אלנור ידידיה, פסיכותרפיסטית גופנית בשיטת גרינברג, ושל לירון פרצל, מטפלת בפרחי באך ושיאצו

1. לוקחים נשימה ונושפים אוויר החוצה. כדאי שהפה יהיה פתוח. חשים את האוויר היוצא מהגרון, ושמים לב אם יש הפרעה כלשהי בזרימה, אם יש תנועה בשרירי הגרון או העורף ואם יש כיווץ או מאמץ במקום כלשהו. מקשיבים לאוויר שיוצא – האם הוא יוצא חרש או נשמע צליל כלשהו?
2. מניחים בעדינות שתי ידיים על העורף – המגע מחבר בין הראש לגוף ויוצר גשר. האם יש תחושה שונה? לוקחים אוויר ונושפים שוב. האם המאמץ מורגש עדיין? מה עולה כתוצאה מהסבת תשומת הלב אל הנשיפה? האם יש דחף להוציא קול או דווקא רצון לסגור?
3. מרפים בעדינות את הראש כלפי מטה ומניעים את הצוואר מצד לצד. אפשר גם להביא אוזן לכתף ואז לכתף הנגדית. נושפים שוב ושמים לב שוב לתחושה. מנסים להשמיע קול בעת הנשיפה וממשיכים לשים לב לתנועה ולתחושה – האם עולה רגש, דימוי או זיכרון כלשהו?

המיני להתרבות. צ'אקרה זו מדברת על הכוח והעוצמה שמתורגמים לכוח אישיותי ומנטלי. צבעה הוא צהוב והכוח שלה הוא ביכולתה לעזור לנו להבין את המחשבות שלנו, המתורגמים לרצונות. לא בכדי רבים מאיתנו מרגישים את הרצון, את המקום שבו נדלק גפרור קטן שמאיר את עולם המימוש שלנו.

הבנתה של הבריאה

על פי הפרק הראשון בתנ"ך הכול מתחיל בבריאה. "בראשית, ברא אלוהים, את השמים, ואת הארץ. והארץ, הייתה תוהו ובוהו, וחושך, על-פני תהום; ורוח אלוהים, מרחפת על-פני המים" (בראשית א, א-ב).
 "השאלה המרכזית ששואלת הקבלה, תורת הסוד של היהדות, היא לא איך נברא העולם, אלא לאיזו מטרה?", אומרת י, בעלת תשובה, מטפלת ולומדת קבלה. "הדבר הראשון בבריאה הוא השמים והארץ. זה מדגיש את בריאתם של הקונספט הרוחני - השמים, ושל הקונספט הגשמי - הארץ".

מהי משמעות הבריאה על פי התנ"ך?

"בריאה היא מהאותיות ב' ור', כמו המשפט 'אין תוכו כברו' - הפנימי אינו כמו החיצוני שלו. בר הוא משהו חיצוני, שמוציא משהו מהכוח אל הפועל. אנחנו בוראים את המציאות שלנו, קיבלנו כוח לברוא עולם, אבל רק בממד הרוחני. אנחנו בוראים 'יש מיש', לעומת הקדוש ברוך הוא שברא את העולם 'יש מאין'. בעולם הגשמי שבו אנו נמצאים, בדרך כלל לוקחים חומר כלשהו וממנו בוראים משהו חדש".

מהי תכלית הבריאה של העולם

על פי הקבלה?

"בספר הזוהר כתוב שאלוהים ברא את העולם כדי שישמעו ממנו, שיכירו אותו. כמו כן, המושג 'דירה בתחתונים' מבטא את המקום שבו אלוהים יכול להסתתר בעולם הגשמי. אולי הדבר הכי חשוב הוא שאלוהים ברא את העולם כי הוא רצה בתכלית של הטוב, להיטיב. לא טוב לו

כשמרכז זה פתוח האדם חש בכוח המיני שלו. אם אדם חוסם צ'אקרה זו, הכוחות המיניים והאון שלו פחותים. ומה בין צ'אקרת המין לצ'אקרת הגרון, מה מחבר ביניהן? רבים מציינים כי כשהם "רוצים משהו", הם קודם כול מרגישים את זה "בבטן". אחרי התחושה בבטן, מגיעה פעולה כלשהי שמאפשרת את "הביטוי", בין אם הוא פנימי - מדמיינים את זה, חושבים על זה או נושמים את זה, ובין אם הוא חיצוני - יוצאים לעולם ועושים משהו כדי להשיג את הדבר. צ'אקרת מקלעת השמש, הצ'אקרה הקשורה בבטן, היא מרכז אנרגטי הקרוב יותר לצ'אקרת המין, שבה נמצאים היצרים והלגיטימציה לתת לרגשות מקום. בצ'אקרת מקלעת השמש הרגשות "פועלים". מקלעת השמש, הקרויה גם "מאניפורה", קשורה בהישרדות, ברגשות, בצרכים משפחתיים, בכבוד לגוף ובמילוי הצורך

אותה הוא שינוי זרימה. הזכות הבסיסית המוענקת דרך צ'אקרה זו היא הזכות להרגיש והנושא שעליו היא "חולשת" הוא מיניות כאמצעי להבעת רגשות ותחושות. נראה די הגיוני שיווצר קשר עם הצ'אקרה האחראית לביטוי הרגשי שלנו באמצעות היצרים, המתועלת לאנרגיה "גבוהה" יותר של מימוש וביטוי החוצה ב"עולם". גם האקט המיני שנוצר בהתחברות לצ'אקרת המין שלנו עולה למעלה ומתבטא ב"קול" או ב"נשימה" שיוצאים החוצה. הביטוי הוא הגרון והמקור הוא האגן. גם לפי הפסיכותרפיה הגופנית, שפותחה על ידי וילהלם רייך, רצועת האגן היא שמייצרת את הרגשות המיניים שלנו, את התשוקות והכמיהות הארוטיות, את הוויטליות (חיות) שלנו ואת האמון הבסיסי שלנו בחיים.
ברברה אן ברנון, בספרה "ידי האור", מדגישה את עצם העצה (sacrum), הקשורה באנרגיה המינית של האדם.

אפריים פיטוסי: "הבריאה מתאפשרת רק כשאינ דבר המעכב בעד האדם בנפש פנימה מליצור. אדם יכול לעשות כל שירצה, אלא אם כן יש משהו שמעכב בעדו. לעתים העכבה טמונה במספר הבית שבו גרים או בשם האדם. באמצעות מפגש וחישובי גימטרייה שונים, אפשר לדעת מה מעכב בעד אדם מלממש את מה שהוא רוצה בחיים"

בוֹעַז בֶּן אֹרִי: "הַמַּחְשְׁבוֹת שֶׁלֹּנו, הַרְגָּשׁוֹת שֶׁלֹּנו וּמַצְבֵי הַרוּחַ שֶׁלֹּנו מִשְׁאִירִים הַרְבֵּה מְאֹד פְּסוּלוֹת בְּתוֹכֵנוּ וּמִשְׁפִּיעִים עַל בְּרִיאַת הַמְּצִיאוֹת שֶׁלֹּנו. בְּרִיאַת הַמְּצִיאוֹת הַיָּא מְטַרָה אִמּוֹרֶפִית וּבִלְתֵי נְגִישָׁה, אֲלֵא אִם כֵּן אֲנוּ מְבִינִים מֵהָ אִמְרוֹנו. כְּדֵי לְבְרוּא מְצִיאוֹת צָרִיךְ לְבַטֵּל תַּחֲלִיָּה מְצִיאוֹת אַחֲרַת"

להיות לבד, ולכן הוא ברא מציאות שיוכל להיטיב עמה. הוא לא נקרא 'מלך' עד שאין לו נתינים, ולכן ברא עולם שיוכל למלוך עליו".

י' מספרת כי המילה "עולם", כלומר העולם החיצוני שאותו אנו מכירים, היא מהשורש ע-ל-ם, משמע "נעלם". לאדם יש בחירה אם לחפש את אלוהים או לא לחפש אותו.

כיצד נברא העולם?

"התורה קדמה לבריאה. בתורה יש תכנית לבריאת העולם ואלוהים ברא את העולם על פיה. עץ החיים מתאר את הבריאה כאור אינסוף - שהוא מונח בקבלה לקדוש ברוך הוא. כשעלה בו הרצון לברוא את העולם, הוא צמצם עצמו לכדור פנימי חשוך, היזי את האור לצדדים ולתוך הכדור הזה - החל להחדיר את האור שלו. כך הוא צמצם עצמו לעשר הספירות של עץ החיים.

"זהו תהליך אינסופי. העולם נמצא בבריאה מתמדת וכל הזמן יש בחירה והתחדשות. המילים 'ויהי אור' ממשיכות להתגלגל מאז ועד עכשיו. אלוהים כל

הזמן בורא אותנו. היום יודעים גם על פי המדע כי האור של אלוהים נמצא במציאות הגשמית ומגולם בתדרים".

מהשיחה עם י' הבנתי כי הבריאה נוצרת באופן תמידי. מלבד שאלת תכלית הבריאה ואופן התרחשותה, נסתר מאיתנו גם האופן שבו הבריאה פועלת.

עם זאת, רבים מאיתנו מרגישים את הרצון ואת היכולת לברוא ולממש חלום או שאיפה עמוקה במציאות הגשמית. כיצד עושים זאת?

עכבות בדרך לבריאה

"הבריאה מתאפשרת רק כשאין דבר המעכב בעד האדם בנפש פנימה מליצור. אדם יכול לעשות כל שרצה, אלא אם כן יש משהו שמעכב בעדו", אומר **אפריים פיטוסי**, מסיר עכבות ומומחה לקבלה ולנומרוולוגיה.

"כחלק מהשליחות שלי, אני מסיר עכבות לנשים שרוצות להינשא ונותן להן סגולה לזיווג. השגתי את הידע הזה בעזרת המגילות הגנוזות שנמצאו בקומראן. חברה הביאה לי העתקים שלהן והקלטתי

120 קלטות שכללו חומר מדהים על נושא הסגולות".

איך זה עובד?

"זה פשוט עובד, איני יודע להסביר את זה. אפשר להשיג כל דבר, וכדי להשיג אותו צריך לעשות תיקון. השופר, למשל, עושה דברים נפלאים ומדהימים. רבים מספרים כי רק משמיעת השופר קורה אצלם משהו - הם מתרגשים, בוכים. התדר של השופר עושה מהפכות בנפש. יש לו איזה ריפוי".

פיטוסי נותן דוגמה נוספת: "שני אנשים למדו אותו דבר ולשניהם יש אותן יכולות, אך אחד הצליח והאחר - פחות. שניהם פנו לייעוץ, אבל רק אחד מהם הצליח והוא מהלל את האדם שהדריך אותו. זה אומר שלכל אדם יש השליח שלו. ייתכן שזה שהצליח פגש את השליח שיעזור לו, ואילו האחר - לא פגש. כך אני רואה את זה. לכל אדם יש ייעוד בחיים ואת הייעוד הזה הוא יכול לגלות בעזרת הדרכה משליח שמתאים לו".

מה יכול למנוע מאדם לממש את חלומו?

"אני יכול לומר על נשים שמגיעות אליי

קונדליני יוגה

לעורר את אנרגיית החיים היצירתית שלנו

יוגה עתיקה זו נועדה לקרב את האדם אל עצמו, אל גופו ואל נשמתו. בהסתכלות הרחבה ביותר היא נועדה לאחד את נשמת האדם האינדיבידואלית עם הנשמה האוניברסלית – האחד. לצד התעוררות אנרגיית הקונדליני, מתעוררת אנרגיית החיים היצירתית שלנו, ואנו נהפכים לבריאים יותר, לשמחים יותר ולשלמים יותר.

קונדליני יוגה היא שיטת תרגול יומיומית המאפשרת לאדם להרחיב את תחושת הביטחון שיש לו בעולם ואת מידת האמון שלו, וכן לשחרר אנרגיות שחוסמות אותו גם באזורים הישרדותיים כגון האגן, הרגליים והבטן.

מתוך kundalini-yoga.co.il

ורוצות להתחתן, שלעתים העכבה טמונה במספר הבית שבו הן גרות או בשם שלהן. למשל, שמי היה 'פרדי' ועברתי תקופות קשות כשנשאתי את השם הזה. בייעוץ נאמר לי כי השם אינו יהודי ושצריך להוסיף לו שם. הוספתי את השם 'אפריים' והבנתי שמהו צריך להשתנות בחיים שלי. התחלתי לעזור לאחרים; הקשבתי וזה עבד".

אם כך, שמו של האדם או מספר הבית שבו הוא גר עלולים לעכב אותו. אולי גם האנרגיות שנמצאות בבית עלולות לעכב. פיטוסי אומר כי באמצעות מפגש וחישובי גימטריה שונים, אפשר לדעת מה מעכב בעד אדם מלממש את מה שהוא רוצה בחיים.

נניח שאדם מגיע לשלב שבו הוא נטול עכבות, נניח כי אין דבר שעוצר בעדו מללכת עם הרצון שלו - מה עליו ליצור בתוכו כדי לברוא את אשר הוא רוצה?

בריאת מציאות חדשה

בוז' בן אורי הוא איש שב"כ לשעבר, שהתמודד עם מחלת הסרטן והחלים ממנה בשיטות אלטרנטיביות שונות. כיום הוא מטפל בקליניקה שלו בהילינג בשיטת

אחרת קודם. למשל, אם אדם מתעצבן ונכנס למתח, זו המציאות שלו, זה מה שהוא מכיר, וצריך להתעסק איתה". בן אורי אומר כי כדי להתחיל לעבוד על המציאות הקודמת ואולי גם לשנות אותה, עלינו ללמוד לשאול את עצמנו: "מה פגשתי פה שהפעיל אצלי משהו?". זה נכון לכל מצב שבו אנו יוצאים מאיזון, כועסים, פוגעים או מרגישים רגש שאינו נעים לנו ולמערכת שלנו.

אפשר לבטל את המציאות הקודמת?

"באמצעות הסינפסות שלנו במוח, אנחנו כל הזמן לומדים דברים חדשים. כך גם בתחומי הנפש וההתנהגות. המוח יודע להגיב למשהו שקורה סביבנו מתוך הלמידה שנעשתה. אי אפשר לבטל את זה, אבל אפשר למצוא חלופה. הצורך של המערכת להשתמש בברירת המחדל מצטמצם לאחר שאנו מרחיבים את מנעד האפשרויות שלנו, ואז אנחנו לומדים לבחור. זה התיקון".

בן אורי אומר כי בלא מודע יש את כל האפשרויות, ומשם פורצים את הדרך לעריכת שינויים. צריך להתכוון ולרצות להיות חלק מהתהליך הזה. הפחד עלול לשתק אותנו ולהוריד מאיתנו את היכולת להפעיל שיקול דעת, אבל אפשר לחיות אחרת.

"לכולנו יש ידע פנימי ואפשרות להתחבר אליו. זוהי פיזיקה שאיננו מכירים. אנשים פתאום יודעים. זה קורה להם בתוך פקק, בתוך מפגש - הם פתאום עושים איזו תנועה ואינם מבינים איך הגיעו לזה".

מאיפה הבריאה מגיעה?

"כדי לברוא משהו חדש, עלינו לשנות את התבניות שעל פיהן אנו חיים. מי שקרא את ספרה של **רונדה בירן** 'הסוד' והבין שכל דבר שאנחנו רוצים אנו יכולים לברוא - לא הבין נכון. זה לא עובד ככה. כדי לשנות את המציאות שלנו, צריך קודם כול לבחור את הדרך לשנות את החבילה הישנה שלנו כדי לקבל חבילה חדשה. יש עבודה לעשות. עלינו לוותר על התבניות הישנות כדי לאפשר לתבניות חדשות להיכנס פנימה".

reconnect לצד דמיון מודרך. בדומה ל"י", שאמרה שאיננו יודעים כיצד תהליך הבריאה מתרחש, גם בן אורי אינו יודע להסביר כיצד ההילינג עובד, הוא רק יודע שזה מצליח. "מקור ההבנה שלנו נסמך על הפיזיקה של **אייזיק ניוטון** ועל פיזיקה 'חדשה' שאיננו מכירים מספיק. "אנחנו תוצר של כל מה שעברנו בדרך. יש לנו דפוסים, 'פרות קדושות' שאי אפשר לגעת בהן. יש לנו אזורים נוחות, והחוכמה היא לצאת מאזורי הנוחות ולהגיע לאפשרויות נוספות. אפשר לעשות את זה באמצעות דמיון מודרך. אני, למשל, אוהב לדחוף יד לתוך הלא מודע שלנו וליצור שם שיחה".

האם הדפוסים וההתנהלות שלנו

משפיעים על האופן שבו אנו בוראים את המציאות שלנו?

"המחשבות שלנו, הרגשות שלנו ומצבי הרוח שלנו משאירים הרבה מאוד פסולת בתוכנו, יותר מאשר המזון, למשל. לכן, ברור שהם משפיעים על בריאת המציאות שלנו. בריאת מציאות היא מושג נחמד. זוהי מטרה אמורפית ובלתי נגישה, אלא אם כן אנו מבינים מה אמרנו. "כדי לברוא מציאות צריך לבטל מציאות

הבריאה חכמה. אין לנו באמת כל דרך לדעת כיצד היא פועלת. החיווי היחיד של הבריאה הוא בתוכנו פנימה, וכמו גפרור שנדלק הוא מודיע לנו על רצון חדש שמתהווה. הרצון הזה הוא ההוכחה לבריאה שמתרחשת זה עתה. ברגע שנסכים להתמסר לרצון הזה בתוכנו פנימה ולשחרר דפוסים ישנים - משהו חדש ייכנס

תרגיל להפעלת החיות

מתוך הספר "ידי האור", מאת: ברברה אן ברנן

מתרגלים ישיבה על רגליים הפוכות. אגב תנועות אגן הולכות וחוזרות נושמים ושואפים אוויר, ונושפים אוויר - סימולטנית. הרווח של התרגיל הזה הוא שחרור אנרגיה המצטברת באגן, הנעת זרימת האנרגיה בתוכו והפעלה של החיות (ויטליות) הקיימת באדם. תרגיל זה יכול לשמש את האדם ככלי לעבודה יומיומית בשחרור וויסות רגשות כלואים ודפוסים שמנהלים אותו. אפשר לתרגל אחת ליום או אחת לשבוע, על פי מידת היכולת והבשלות של האדם.

מה עושה דמיון מודרך?

"דמיון מודרך הוא כמו מדיטציה, שמטרתה להשתיק את המוח. המוח שלנו עובד כל הזמן. במדיטציה משתיקים את הקולות, ולאט-לאט מתחילים להגיע לעומק. בכל פעם בוחרים להשתיק משהו אחר - את החרדות שלנו, את הכעסים שלנו. זה מפנה מקום לדברים חדשים, ואז המציאות יכולה להשתנות, כי הרעש במערכת שלנו יורד."

בן אורי אומר כי כל מה שקיים סביבנו הוא תדרים. הכול הוא תדרים וכדי לאזן את עצמנו עלינו למצוא דרך להתחבר לתדרים האלה. כך אפשר לעשות שינויים ואולי אף ליצור מציאות משודרגת, שבה נוכל לראות יותר אפשרויות לחיים בתוכנו.

כוח הבריאה החכם

מכל אלה ומחוויות החיים שלנו, אפשר ללמוד כי הבריאה טמונה בתוכנו פנימה. היא טמונה במרכזים האנרגטיים שלנו - מאוזנים או לא מאוזנים, במחשבות שלנו, באור שיש בנו, בתכלית הדברים שאנו

מבקשים לעצמנו וגם ביכולתנו לקלף את האפשרויות שפחות משרתות אותנו כיום. כל זאת כדי להתרחב ולהכניס פנימה לתוכנו אפשרויות חדשות ובנות הגשמה. נושא הבריאה מופשט ונדמה כי יש קושי אמיתי לגעת בו ולהבין אותו באמת. כדי לנסות לאסוף את כל מה שלמדתי, חזרתי לספר שאני אהבת מאוד - "האלכימאי" של פאולו קאולו.

"למעיל הייתה מטרה, וכן גם לנער. מטרתו בחיים הייתה לנדוד. הוא למד במדרשה לכמרים עד שהיה בן 16. הוריו רצו שיהיה כומר, ובכך מקור לגאווה למשפחת האיכרים הפשוטה. כל חייהם עמלו קשה רק כדי להשיג מזון ומים, כמו הכבשים. אבל מאז היותו ילד רצה להכיר את העולם, וזה היה לו הרבה יותר חשוב מלהכיר את אלוהים וללמוד על חטאי האדם. הוא תמיד חיפש דרכים חדשות ללכת בהן."

כדי לנדוד, היה על הנער לשחרר את הציפיות ממנו וללכת עם מה שהרצון מעלה בו. הוא לא הטיל ספק ברצון הזה ולא שאל מהיכן בא. הוא גם לא בדק מהן הפעולות שעליו לעשות, ישר בהתחלה. הוא קודם

כול רצה, קודם כול ניצוץ נדלק בתוכו. משהו נברא בתוכו וגרם לו לברוא משהו אחר, משהו חדש, דרך חדשה לצעוד בה. המסקנה שלי היא כי הבריאה חכמה. אין לנו באמת כל דרך לדעת כיצד היא פועלת או באיזה אופן היא פועלת. החיווי היחיד של הבריאה הוא קודם כול בתוכנו פנימה, בצורת גפרור שנדלק - אולי בבטן, אולי בגרון, אולי במקום אחר בגוף - ומודיע לנו על רצון חדש שמתהווה.

הרצון הזה הוא ההוכחה כי הבריאה מתרחשת זה עתה. ברגע שנסכים להתמסר לרצון הזה בתוכנו פנימה ולשחרר רצונות ישנים או אולי דפוסים ישנים - משהו חדש ייכנס. אולי אפילו כל היקום כולו.

כנאמר בספר "האלכימאי": "נשמתו של העולם ניזונה מאושרם של בני האדם. וגם מהעצב, מהקנאה ומצרות העין. חובתו האמיתית של האדם היא להגשים את ייעודו. כל הדברים אינם אלא דבר אחד. וכשאתה רוצה משהו, היקום כולו נחלץ לעזרתך כדי שתגשים את המשאלה שלך".